

Sygn. akt XI Ka 21/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2014r.

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SSO Elżbieta Daniluk

Sędziowie: SO Elżbieta Kowalska

SO Ewa Bogusz-Patyra – spr.

Protokolant: sekr. sąd. Daniel Dobosz

Przy udziale Prokuratora Krzysztofa Rubika

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2014r.

sprawy G. G.

oskarżonego z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Kraśniku VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Opolu Lubelskim

z dnia 31 października 2013r. sygn. akt VII K 55/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę G. G. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Kraśniku VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Opolu Lubelskim do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt **XI Ka 21/14**

UZSADNIENIE

G. G. oskarżony został o to, że:

W dniu 19 maja 2012r. w K. woj. L. ułatwił ustalonej osobie popełnienie czynu zabronionego, polegającego na kierowaniu samochodem osobowym marki O. (...) o nr. Rej. (...) w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości w ten sposób, że udostępnił jej pojazd wraz z kluczykami.

tj. o czyn z art. 18 par. 3 w zw. Z art. 178a par. 1 kk.

Sąd Rejonowy w Opolu Lubelskim wyrokiem z dnia 31 października 2013r. w pkt I na podstawie art. 66 par. 1 i par 2 kk oraz art. 67 par. 1 kk postępowanie karne przeciwko G. G. o czyn z art. 18 par 3 kk w zw. Z art. 178a par 1 kk warunkowo umorzył na okres próby 1 (jednego) roku od daty uprawomocnienia się orzeczenia i zasądził od G. G. na rzecz Skarbu Państwa 100 (sto) złotych tytułem zapłaty części kosztów sądowych, zwalniając go w pozostałej części od ich uiszczenia.

Apelację od powyższego wyroku wniósł **prokurator**.

Na podstawie art. 425 par 1 i par 2 kpk oraz art. 444 kpk zaskarżył wyrok na niekorzyść oskarżonego w całości w oparciu o przepisy art. 427 par 1 i par. 2 kpk oraz art. 438 pkt 3 kpk przedmiotowemu wyrokowi zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, polegający na niezasadnym uznaniu, iż czyn przypisany G. G. cechuje się nieznacznym stopniem społecznej szkodliwości oraz przyjęcia pozytywnej prognozy co do przestrzegania przez niego w przyszłości porządku prawnego, skutkującego warunkowym umorzeniem postępowania karnego.

Na zasadzie art 437 kpk wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie, bowiem postawiony zarzut oraz przytoczone na jego poparcie argumenty są trafne. Tym samym koniecznym było uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy G. G. do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Słusznie podnosi skarżący, iż Sąd Rejonowy dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mającego wpływ na jego treść. Jakkolwiek oskarżony nie był dotychczas karany, a okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości, to jednak nie można zgodzić się ze stanowiskiem Sądu I instancji co do tego, iż społeczna szkodliwość czynu jakiego dopuścił się oskarżony nie jest znaczna. Świadczą o tym wprost okoliczności ujawnione w toku postępowania oraz ustalony przez Sąd Rejonowy przebieg wydarzeń, dający obraz zachowania oskarżonego. Skoro G. G. miał pełną świadomość stanu w jakim znajduje się M. W., a udostępnienie samochodu było motywowane jedynie chęcią dotarcia na dyskotekę i kontynuowania zabawy, to nie sposób przyjąć zasadność ustaleń Sądu I instancji, co do spełnienia przesłanek warunkowego umorzenia postępowania.

W tym stanie rzeczy, z uwagi na zakaz wyrażony w art. 454 § 1 kpk, Sąd odwoławczy zobligowany był uchylić zaskarżony wyrok i sprawę G. G. przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Procedując w niniejszej sprawie po raz wtóry Sąd Rejonowy obowiązany będzie ponownie przeprowadzić cały proces orzeczniczy, przy czym na etapie gromadzenia dowodów, w przypadku tych o charakterze osobowym, Sąd Rejonowy może skorzystać z możliwości przewidzianej w art. 442 § 2 k.p.k, chyba że wyniki przeprowadzonego postępowania, mimo wszystko, zrodzą konieczność przeprowadzenia wszystkich dowodów w sposób bezpośredni. W dalszej kolejności rolą Sądu orzekającego będzie dokonanie wszechstronnej oceny dowodów, ustalenie na ich podstawie faktów, a następnie dokonanie ich subsumcji.

W razie potrzeby Sąd Rejonowy swoje stanowisko uzasadni, pamiętając o tym, by uzasadnienie spełniało wymogi art. 424 § 1 kpk.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy, na zasadzie art. art. 437 § 2 kpk orzekł jak w wyroku.